

[Horn.]

gangstid, som er nødvendig, når de bestående udvalgs arbejdsformer skal afvikles og de nye komme i gang på en forsvarlig måde, så alle interesser, ikke mindst landbrugets, varetages på betryggende måde. Det er det, der er hensigten, hverken mere eller mindre, og der er ingen grund til at være ængstelig eller at have noget imod, at landbrugsministeriet og de forskellige parter har lejlighed til at tale sig igennem tingene. Derfor synes jeg, at det har været rimeligt, at et flertal har fulgt landbrugsministerens ønske om at få denne måned til afvikling af tingene, og jeg ser ikke den saglige begrundelse for mindretallets stilling. Landbruget er det erhverv, der er mindst tjent med ikke at få denne måned, og det standpunkt, som mindretallet har indtaget, har i og for sig givet modparten anledning til nogen mistænksomhed.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om lovforslaget. Vi kunne jo føre lange forhandlinger om fortiden og fremtiden. I den beretning, udvalget har afgivet, er opsummeret de ting, som udvalget har beskæftiget sig med, både dem, som har ligget forud, og dem, der skal komme i fremtiden. Vi må afvente, hvordan fremtiden former sig. Man har ikke, som der er en vis tendens til, lov til at gå ud fra, at det nye, der skal komme, vil misbruge sin magt, så man derfor på forhånd skal søge at opbygge en lovgivning, som tilsigter at begrænse en sådan tænkt udvikling; det ville være en ganske unormal foretæelse i vort folkestyre. Jeg skal ikke indlade mig på nogen lang diskussion om det, der er sket, og hvad der vil ske, og vil henstille, at man ikke giver sig ind i en sådan forhandling, for den fører jo ikke til noget positivt resultat, men kan kun blive en strid om ord, og den har været ført adskillige gange i det høje ting.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til en meget hurtig og velvillig behandling her i det høje ting.

Hans Pinstrup: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Jørgen Gram, ikke kan være tilstede, skal jeg som stedfortræder gøre nogle bemærkninger til lovforslaget.

Ved de efterhånden talrige forhandlinger, der har været om denne lovgivning på rigsdagen, har opfattelserne af lovgivningens omfang og nødvendighed været stærkt delte. Gang på gang er loven blevet forlænget med få måneders løbetid for nu at foreslås forlænget 1 måned. En sådan usikkerhed på et for landbrugserhvervet under de givne sam-

handelsvilkår livsvigtigt område, hvor erhvervet og erhvervets handelsorganer overhovedet ikke har kunnet vide, på hvilket grundlag salg og omsætning af eksporten kan tilrettelægges, vil enhver, der har kendskab til disse forhold, vide er helt uholdbar. Det drejer sig jo dog om Danmarks største eksporterhverv. For ikke at blive stillet i en urimelig situation eller blive tvunget ind i et eller andet diktat har landbrugserhvervet nu gennemført organiseringen af sine egne eksportudvalg til afløsning af de nuværende usikre og omstridte ministerielle udvalg. Udvalgene er rede til at træde i virksomhed, og vi havde ønsket, det kunne være sket uden yderligere udskydelse. Hvad fremtiden angår, må landbruget på linie med de store eksportindustrivirksomheder naturligt, som sket er, selv skabe sine handelsorganer. Salg og omsætning af landbrugsvarer bør med andre ord nu overlades til landbruget og handelen. De organer, der oprettes hertil, har deres saglige og alvorlige begrundelse i de for tiden herskende vilkår for samhandelen, deres virksomhed er naturligt undergivet landets almindelige lovgivning, og rigsdagen som sådan har intet at gøre med godkendelse af deres vedtægter m. v. Det er i tilfælde af strid et spørgsmål, domstolene afgør, ikke et spørgsmål, der afgøres af et rigsdagsudvalg. Jeg ønsker på mit partis vegne at sige dette meget stærkt og afgjort. Dansk lovgivning må være ens for alle, og landbruget må naturligt have samme ret og selvfølgelig også samme forpligtelser som andre eksportvirksomheder. Jeg ønsker endvidere at tilføje, at hvad angår de i de forskellige eksportudvalg opsamlede midler, er det ubestrideligt, at pengene udelukkende hidrører fra landbrugsproduktionen. Der findes ikke en eneste øre af offentlige midler her, og følgelig må de overlades landbruget til de formål, som landbrugsorganisationerne bliver enige om. Anden art af afgørelse kan vi ikke godkende, og vi støtter i så henseende de afgørelser, ministeren allerede har truffet med hensyn til en del af eksportudvalgenes midler, og finder dem i fuld overensstemmelse med lovens bestemmelser. ☞

Loven om udførsel af landbrugsprodukter har nu været gældende i en for samhandelen landene imellem meget vanskelig og skiftende periode. Lovens bestemmelser om bemyndigelse til at regulere udførslen har været stærkt angrebet, men har utvivlsomt været til fordel for landet. Men som udviklingen skrider frem, må det være naturligt, at de ministerielle udvalg afvikles og salg og omsætning overgår til landbrugets egne eksportudvalg. Det vil dog fortsat være nød-